

skabers; man skulde synes, at det maatte kunne afskrække Arbejderne fra at komme ind i denne lidt dyrere Anstalt.

Selvfølgelig skal man se en saadan Lov fra de forsikredes Standpunkt, som det ogsaa blev udtalt af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), tror jeg, det var, men der kan ogsaa være andre Hensyn at tage. Naar man maa indrømme, at vi have taget Kauteler for, at de forsikrede kunne have Sikkerhed for at faa deres Penge, og naar man i det hele taget har givet dem en Lov, som binder de private Selskaber saa stærkt, som den Lov, vi gennemførte, gør, saa have vi virkelig derigennem taget et saadant Hensyn til de forsikrede, at der ogsaa nu kan og bør tages andre Hensyn. Hvad jeg ønskede, det ærede Udvalg skulde overveje, var, om ikke der var et Hensyn at tage til de private Selskaber, som ere gaaede i Brechen for hele denne Sag.

Niels Rasmussen: Den højtærede Ministers Udtalelser give mig Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger. Den ærede Minister fremsatte en Udtalelse, som gik ud paa, at den Omstændighed, at Statsanstalten ikke greb ind her og konkurrerede med de private Selskaber, vilde være en Art Beskyttelse for disse Selskaber. Det forstaaer jeg aldeles ikke. Det er ikke under andre Forhold i Livet nogen Beskyttelse for en vis Næringsvej, at Staten ikke griber ind og konkurrerer, og det kan selvfølgelig heller ikke blive nogen Beskyttelse her. Her er, som jeg udtrykkelig anførte, kun Tale om at overlade til det private Initiativ at løse Opgaver, som det kan løse og forstaaer at løse paa fyldestgørende Maade. Jeg gentager, at det i dette Tilfælde har vist at kunne løse den omhandlede Opgave, og jeg har Grund til at tro, at der vil komme mange Institutioner af samme Slags op, som yderligere ville bringe denne Sag ind i den Gænge, hvori Ministeren og ogsaa jeg ønske, at den skulde komme, nemlig at saadanne Livsforsikringer maa finde den størst mulige Udbredelse, og der maa opstaa saa mange Selskaber, som det er nødvendigt, til at disse Forsikringer kunne blive tegnede i saa stort Omfang som muligt. Den højtærede Minister maa have overhørt, at jeg sagde, at Staten ikke burde gribe ind, hvor det private Initiativ var i Stand til at løse en Samfundsopgave paa tilfredsstillende Maade. Den højtærede Minister anførte Post- og Telegraf-

væsenet og andre saadanne Institutioner, som med Held ere gennemførte og opretholdes af Staten. Ja, selvfølgelig, det vilde vist være uhyre vanskeligt for det private Initiativ at løfte netop disse Opgaver. Derfor er det rimeligt, at Staten træder til, naar det er en Gerning, der skal udføres til at fremme Samfundsvellet i Almindelighed, men det er ganske i Overensstemmelse med min Opfattelse. Jeg betonedes kun, at enhver Opgave, der kan løses paa tilfredsstillende Maade ved privat Initiativ, bør Staten ikke gribe ind i, det er ikke Statens Opgave, og her er der netop et Omraade, hvor det private Initiativ har vist at kunne klare Sagen, som den bør klares.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) sagde, at vi, den Gang vi gav Livsforsikringsloven, have taget saa meget Hensyn til de forsikrede, at nu var det ogsaa berettiget at tage andre Hensyn. Ja, de private Livsforsikringsselskaber have Lov til at tage andre Hensyn, men det forekommer mig, at naar der lovgives paa dette Omraade, skal det ledende Hensyn for Lovgivningsmagten være Hensynet til de forsikrede og ikke andre Hensyn. — Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) vil jeg sige, at jeg kalder det kunstig Beskyttelse, naar man i de private Selskabers Interesse vil bortdrage en Konkurrence fra Statens Side, som man hidtil har haft, og hvis videre Udvikling vilde være naturlig. — Hvad Grænsen mellem Statens Initiativ og det private Initiativ angaar, søgte jeg at trække Grænsen saaledes, at jeg sagde, at Statens Initiativ er berettiget, hvor den bedre kan realisere de vedkommende Formaal, end det private Initiativ kan det. Hvis Livsforsikringsvirksomhed ikke hører dertil, behøver det ærede Medlem ikke paa de private Selskabers Vegne at frygte Konkurrencen med Statsanstalten. Jeg tror nu heller ikke, der er nogen Grund til at frygte Konkurrencen. Statsanstalten og de private Selskaber ville ganske naturligt dele Publikum imellem sig. Til Statsanstalten vil søge det Publikum, der søger Forsikring mere af eget Initiativ, og som først og fremmest søger den absolute Sikkerhed. Til de private Selskaber ville søge de, mellem hvilke der skal agiteres kraftigt for at erhverve dem; det er jo noget, de private Livsforsikringsselskaber forstaa, og som har givet dem et ganske godt Udbytte til dette Øjeblik.